

نام منطقه : منطقه حفاظت شده کوه شیر

تاریخچه حفاظت منطقه از ابتدا تاکنون: منطقه مذکور به واسطه ثبت در فهرست نواحی مهم برای پرندگان (IBA) البته تحت نام ده بکری و همچنین دارا بودن چشم اندازهای منحصر بفرد به صورت موردی توسط واحد گشت اداره حفاظت محیط زیست شهرستان بم کنترل می گردد.

وسعت: ۱۵۰۳۹/۱۳۲ هکتار

زیستگاه: با توجه به قرار گیری بخش شمالی منطقه در حاشیه کویر گرم و خشک لوت و بخش جنوبی به نواحی کوهستانی، اقلیم منطقه بری، خیلی خشک، نیمه گرم تا خنک بوده و دارای تابستانهای گرم و خشک و زمستان های معتدل می باشد.

مختصات منطقه: این منطقه در ۱۷۰ کیلومتر ی جنوب شرق مرکز استان و در ۲۰ کیلومتری غرب شهرستان بم واقع شده است.

سیمای منطقه : کوه شیر با دره ها و تپه های جنگلی با قله های صخره ایی تا ارتفاع ۳۱۰۰ متر در انتهای جنوب شرق رشته کوه زاگرس واقع شده است. شایان ذکر است منطقه از شمال به دشت دارزین که به عنوان دومین کریدور مهم مهاجرت هوبره های زمستان گذران در استان کرمان محسوب ختم می گردد. همچنین در بین ارتفاع ۲۰۰۰ تا ۲۴۰۰ متری منطقه، پوشش وسیع جنگلی عالی از انواع درختان بادام و پسته وحشی قرار دارد که برخی از آنها با تاج پوشش ۸۰ درصد جزو درختان منحصر به فرد در استان کرمان محسوب می شوند. ۷۰ درصد رسوبات عمده منطقه مربوط به عصر سنوزوئیک و دوره کواترنری بوده که شامل بادهای آبرفتی، بازالتی و مخلوط افکنه می باشد. ۲۵ درصد رسوبات ائوسن فوقانی می باشد که ماسه سنگهای نمولیتی و پیرو کلاستیک ها را شامل می شود و ۵ درصد باقیمانده شامل رسوبات مزوزوئیک مربوط به دوره کرتاسه می باشد که شامل توربیدایت، فلش و دایکهای بازالتی است. بیش از ۶۰ درصد شیب منطقه ۰ تا ۱۴ درصد بوده که مهمترین بخش آن دشت دارزین می باشد و در بخش جنوبی نیز به دلیل وجود کوه شیر و تعدادی کوه کم ارتفاع تغییرات شیب بین ۱۴ تا ۳۸ درصد می باشد. جهت شیب غالب منطقه شمال شرق، شرق بوده و در بخش جنوبی از شمال غرب تا جنوب شرق می باشد.

جاذبه های گردشگری: در ضلع غربی منطقه کوه شیر منطقه گردشگری نمونه ده بکری وجود دارد.

پوشش گیاهی: شیرین بیان، گارچی، شور خاردار، نوعی گون، ارس، چوبک، کسور، خرزهره، سریش ایرانی، کما، اسپند، بادام کرمانی، قوسک، بادام کوهی، ارژن، خار شتر، ابنوس، جو میخ، اسبی گون، کیکم،

درمنه کوهی، کاهوی نوک دراز، چنزوک، کرچیج، کنگر، خارزن بابا، شکر تیغال قول آسا، چرخه، پزند، کلاه میرحسن، سگ دندان، شوخ، پیچک وحشی، سگ جاز، فرفیون، ریش بز، هوم، شال دم، استپی ریش دار، بهمن، جو میش، علف بام، جارو علفی، تربیت، تربید، خرگوشک، زرشک، بنه، انجیر کوهی، گل زرد معطر، الک گریز، هزار خار کوبری، آویشن، گال گاوزبان، نسترن وحشی، پونه، آلاله

پستانداران: خار پشت ایرانی، شغال، گرگ، روباه معمولی، خرس سیاه آسیایی، پلنگ، گراز، آهو، کل و بز، قوچ و میش کرمانی، تشی و ...

پرندگان: این منطقه یکی از زیستگاههای مهم پرندگان جوجه آور جنگل های کوهستانی جنوب شرق ایران محسوب می شود. دال معمولی، سارگپه پابلند، عقاب طلایی، عقاب دو برادر، دلیجه معمولی، بحری، تیهو، کبک، بلدرچین، هوبره، چاخلق، کوکر شکم سیاه، کبوتر چاهی، قمری معمولی، قمری خانگی، یاکریم، کوکوی معمولی، شاه بوف، جغد کوچک، مرغ حق جنوبی، شبگرد معمولی، بادخورک معمولی، زنبورخوار معمولی، سبزقبای هندی، هدهد، دارکوب باغی، پیپت نوک دراز، چکاوک سنگلاخ، چکاوک کاکلی، چلچله کوهی، پرستو معمولی، دم جنبانک ابلق، بلبل خرما، سنگ چشم بزرگ، سنگ چشم دم سرخ، چکچک پشت سفید، چکچک دشتی، چکچک دم سرخ، چکچک ابلق خاوری، طرقة کوهی، طرقة آبی، مگس گیر خالدار، کمرکلی بزرگ، سهره معمولی، سهره کوهی، سهره پیشانی سرخ، سینه سرخ ایرانی، زرده پره سرخاکستری، سسک سبز، سسک کوچک، سسک چشم سفید، چرخ ریسک سرسیاه، سهره صورتی، گنجشک معمولی، گنجشک خاکی، گنجشک گلوزرد، سار معمولی، پری شاهرخ، زاغی، زاغ نوک سرخ، کلاغ ابلق، غرابو ...

خزندگان: شترمار، تیرمار، مار جعفری، بزوجه بیابانی، لاک پشت مهمیزدار شرقی، آگامای صخره ای، آگامای چابک و ...